

ДОРОСТОЛЪ

ВЪСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА,

ИЗДАВА КЛУБЪТЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ ВЪ ГР. СИЛИСТРА.

Вѣстника „ДОРОСТОЛЪ“ излиза въ неопредѣлени дни, спорѣдъ врѣмето и нуждитѣ. За единъ мѣсѣцъ абонамента е 1 левъ, единъ брой 10 ст.—Писма и дописки, както и партійни сумми са испращатъ до администрацията на вѣстника, улица Полнцейгка № 1633. За обявление на редъ се плаща по 10 ст. въ 4 страница, а по 20 стот. въ 1-ва страница; за вѣско повтаряние на половина.

Посрѣщанieto на Г-да Министритѣ въ града ни.

На 20-й того заранѣта, точно на-опредѣленото врѣме, пристигна българската яхта „Александъръ“, които величественно и бързо цѣпеше тихитѣ води на Дунавътъ и носеше високитѣ ни гости. Флотилийската прѣ-красна музика засвири отъ парахода, както и нашата-отъ пристанището. Народа завземаше своитѣ мѣста, по-казани отъ кметството въ программата му и, на едно съ-разнитѣ духовенства, чакаше нетърпѣливо да види между себе си лично тѣзи, отъ ма-дрото и конституционно управление на които зависи неговата сѣдба. Града бѣше окиченъ съ знамена, улицата, прѣзъ която щяхъ да минатъ Г- Г-да министри, бѣше по-тънжала въ зеленчукъ, една арка съ портретитѣ на тѣхнитѣ Царски Височества, Княза и Княгинята, украсяване още повече улицата. Едно само глупаво-распорѣждане бѣше на кметството, че бѣше са распорѣдило да са затворятъ всичкитѣ дюгени въ града.

Слизанieto, шествието на господа Министритѣ.

Пригответената за приеманieto на господа министритѣ депутация, която чакаше на понтона, влѣзе въ парахода, да посрѣщне високитѣ гости съ „добри дошли“, и, като искаха готовността, радостетъ на народа да види между себе си тѣзи, които дено-нощно са грижатъ за неговото благо, потѣлихъ всичкитѣ и стѣпихъ на пристанището верѣдъ оглушителнитѣ овации на събраното множество. При арката Г- Г-да министритѣ са посрѣщнахъ отъ духовенството съ прочувствена една рѣчь, която трогателно държа г-нъ Бръчковъ.

По-нагорѣ, Г- Г-да Министритѣ са посрѣщнахъ отъ нашата народна партия. Тука пайтонитѣ спряхъ. Двѣ господжии държахъ по единъ букетъ, красиво натъкменъ съ пандилки, на които бѣ написано народната ни партия. Едината г-жия подаде букета на първия Министръ, Стойлова,

като му искаха чувствата на искреностъ и прѣданостъ на нашата партия, а другата г-жия го поднесе на Военния Министръ Г-на Петрова, комуто искаха за сѣщитѣ чувства. Подиръ това, Г-нъ Тихчевъ подѣе думата въ твърдѣ прочувствени думи искаха емблемата на букетитѣ поднесени отъ невиннитѣ сѣрдца на дѣвицитѣ, които изражаватъ младостъ, нѣжностъ, надѣжда и новий животъ, съ който Г- Г-да министритѣ ще ошасливятъ отечеството ни въобще и окрѣга ни въ особености.

Слѣдъ това високитѣ гости потѣлихъ къмъ прѣдначената си квартира, заобиколени отъ множеството, което цѣпеше въздуха съ продължителнитѣ си и постоянни „урра“.

Демонстративнитѣ таблици на нашитѣ противници.

Размирническия духъ, нѣжленитѣ планове на нашитѣ противници, достигнахъ до такава степенъ на безобразия, щото, за да могатъ да насѣкатъ по силно и да распалятъ още повече духоветѣ на селянитѣ против насъ, тѣ сѣ приготвили десетина таблици, заковани на върлини съ разни надписи, като: *долу Лихваритѣ, искаме си паритѣ, да са накажатъ разбойницитѣ*, и др. такива. Селянитѣ държахъ тѣзи таблици и високо ги показвахъ на г. г-да Министритѣ. Това бунтовническо поведение въ хората на Дели-Ормана, направи г-да Министритѣ и справедливо, да намразятъ и да истинатъ отъ хора които сѣ поклонници на бѣзрѣдци и на анархия. Съ това нашитѣ противници изгубихъ и послѣдната малка доза отъ съчувствие, която имашъ у високитѣ ни гости, дадохъ да ги разберхъ, че сѣ не за мирътъ и тишината, а сѣ дѣйствитѣлнитѣ побойници и убийци, каквито са показашъ и по градскитѣ и окрѣ избори. Да подстрекавашъ едно население, каквото е селското, Господинъ Маламеновъ Стойковъ, Бръчковъ, съ такива социалистически стрѣмления, съ такива бунтовнически мисли, съ такива анархически настроения, то ще рѣче, Вий да карате населението къмъ бунтъ, какъвто е не въ про-

граммата на уважаемото ни сегашно министерство, а въ горѣщото желание на тѣзи, които 8 години нарѣдъ тирански управлявахъ отечеството ни. Значи Вий, въ такъвъ случай, сте Стамболисти, защото са подвизавате да стете между народа раздори и бунтове, защото не оставате населението на миръ, и съ това служите на Стамболова да са хваля, че въ България имало анархия, че отечеството ни пламало и гори отъ размирничество. Съ тѣзи демонстративни Ваши дѣла, Вий турате въ рѣцѣтѣ на народа огнь и чатѣ да пламне. Ако не сте Стамболови послѣдователи, ако мразите тоя народъ извергъ, то не дѣйте, за Бога, не дѣйте си игра съ населението, не го учете, не го водите къмъ такива опасни игри. Наши противници сте, да, разбираме Ва, въ работете правилно, законно тѣй, както работимъ и ний. Земете примеръ отъ нашето доблестно и миролюбиво поведение, та управлявайте така партията си и водете народа къмъ добра и полезна паша, а не къмъ пропастъ да го водите. Елате да са боримъ съ правилни, мирни и прилични агитации и да ошѣщаме силитѣ си само въ изборитѣ, само въ бюлетенитѣ, дадени, не съ насилие, не съ измама, не съ фалшивикации. Елате, като са срѣщаме да са поздравяваме, като си сѣднемъ, да си приказваме, а не да са глѣдаме на криво и да заобикаляме срѣщитѣ си. Елате да са боримъ само на чисто политическо поле. А какви сѣ тѣзи таблици? какви сѣ тѣзи надписи? цѣль *Социализмъ*, цѣль развратъ къмъ порѣдокътъ, цѣль растройство на създаденото положение, на рѣдѣтъ и мирътъ, който са съблюдава отъ правителството ни?

Прѣдъ дома на г-на Ради Радевичъ.

Демонстративното население съ таблицитѣ завзе портата на г. Радевичъ, въ когото слѣзохъ на квартира г. г-да Министритѣ. То пазеше портата да не би нѣкой отъ нашата партия да проникне къмъ високитѣ гости. Тѣ държахъ високо таблицитѣ и нахално насочвахъ надписитѣ имъ тамъ,

дѣто виждахъ нѣкого отъ Господа Министритѣ, и викахъ продължително и бесконечно урра. Това не даваше покой въ душата на скъпите ни гости, нѣ вождитѣ отъ противната партия такива заповеди сѣ биле дали, безъ да зематъ въ внимание приличнето.

Въ дома на г. Радевичъ

Ний, нашитѣ водитѣли на партията ни, бѣхме нарочно повикани отъ Господа Министритѣ. Отидохме. Намешихме сѣленитѣ въ двора, на които г-нъ Министръ Стоиловъ държеше рѣчь, прочувствена, назидателна, рѣчь, съ която той искаше да внуши по най-ясенъ и вразумителенъ нему свойственъ языкъ на събрания народъ, че неговото правителство е правителство на справедливостъ, на законностъ и свобода, че той е поклонникъ на рѣдътъ и тишината, и че той не може да търпи хора, които проповѣдватъ безрѣдие и насилие. „Силата на една партия, казва той, не е въ юмруцитѣ и въ насилията, а е въ бюлетинитѣ. Тамъ са измѣрватъ силитѣ въ Конституционнитѣ държави. Онзи, който са е избралъ съ насилие, избора му ще са касира, защото не е основанъ на народната воля. Тѣзи, които дигатъ юмруци и биятъ, ще са накажатъ; Ще бждж строгъ къмъ тѣхъ. Азъ дойдохъ да въведж законностъ и свобода въ страната; не ми ли дадете такива представители за въ народното Собрание, ще си земнж шапката и „збогомъ“, а Вий са управлявайте отъ хора, които да Ва учатъ да бинте“. И нѣколко пѣти са повърнж г. Ми-

нистръ съ тѣзи назидателни и поучителни думи къмъ народа и го моли по-най-искрененъ и патриотически начинъ съ краснорѣчието, по което са отличава. Народа силно забѣлѣза неговитѣ думи; той ги притѣгли добрѣ съ възникъ на правдата и ги намѣри прави. Видѣхъ нѣколцина изъ между водителитѣ, които бѣха изъ между народа, за да го подучватъ да говори врѣли-не кинели противъ виднитѣ наши съпартизани, противъ Османъ Бей, видяхъ ги, казвамъ, да са снисхаватъ, за да не ги забѣлѣжи г. Стоиловъ, че сѣ подстрѣкателитѣ.

Нъ г-нъ Министръ благоволи да говори на всѣкого, като каза че тука нѣма турци или Османъ Бей, ний сме въ конституционна държава, ний имаме български граждани. Агитациитѣ сѣ у насъ свободни; има сждъ има наказание за онѣзи, които излѣзътъ вънъ отъ границитѣ на закона и развалятъ или насилватъ изборитѣ, дайте ги въ сждъ, а не са расправяйте сами. Такива саморасправии никога не ще Ви позволя, каза г. Министръ и влѣзе въ салона.

Слѣдъ като прие свѣщенникитѣ, г-нъ Министръ благоволи да приеме депутацията отъ нашата партия.

Пъленъ отъ патриотизмъ, приверженикъ на законността и справедливостта, на миръ и тишината, г. Министръ на Вжтр. работи и министър-прѣдсѣдателъ, ни прие съ оная учтивостъ и вежливостъ, свойствени само на доблѣстното му сърдце. Той ни говори съ языкъ, който диша любовъ къмъ народа и отечеството си и тѣй прочувствено щото покърти нашитѣ сърдца. Той на нѣколко пж-

ти пожела да са сблизимъ двѣтъ фракции и да си подадемъ ръка, понеже нѣмало никаква принципадна разлика. Той повтори, че неговото правителство ще поддържа короната, династията ни, ще почита и уважава законитѣ и конституцията на страната и че той ще са сили да запази въ отечеството ни миръ и тишината, които сѣ желантъ отъ цѣлия народъ.

Отъ страна на нашата депутация, на нашата народна партия говори г-нъ М. Д. Тихчевъ. Той говори доста краснорѣчиво и трогателно и, като разкри, кои сѣ цѣлитѣ отъ расцѣлението ни и кой е виновника—като показа бившия ни управителъ, г. Райнова*, обясни, какъ и съ какви насилия станахъ изборитѣ у насъ за градеки и за окръжни свѣтници** и въ заключение помоли г-на Министра:

1) Искаме миръ и тишина въ града и окръга. Ний сме болшинство, наистина, и ний всѣкога бѣхме стѣнкали съ крака нашитѣ противници, нѣ отъ любовъ и прѣданостъ къмъ г-на Министра Стоилова, не щеме да произвеждаме скандали и безпорядъци, за да не са навесе нѣкакво леке на кабинета му, въ когото имаме голѣмо довѣрие въ бжджето. Ний искаме да са боримъ легално, а не съ сили и побойна. Дайте ни това, казваше той, и ще видите дѣ е болшинството и кой ще спечели, ще видите, че нашитѣ хора сѣ за Васъ Вий чухте молбитѣ ни чрѣзъ нашитѣ де-

* Прочети 1-й брой на „Доростолъ.“

** Вижъ 2 и 3 броеве на в. „Доростолъ.“

ПОДЛИСТНИКЪ

Продължение отъ брой 2.

Силистренски потайности.

—Нъ какъ ще може да са отличатъ, дали сѣ противници или наши, попита Бръчковъ, когато ще бжджтъ наедно всичкитѣ избиратели? Въ такъвъ случай може да биятъ и ударятъ нѣкои отъ нашитѣ.

—Има си леснина, отговори Стойковъ. Такъвъ изборъ нийде не е билъ, никога, фракциитѣ никога не сѣ бивали раздѣлени, а избирателитѣ сѣ стоели единъ до другъ, ама ази ще го направя. Ний ще кажемъ на нашитѣ да бжджтъ отдѣлни отъ противницитѣ ни, като да има между имъ линия, така щото да може да са нападатъ и биятъ само неприятелитѣ ни.

—Такъвъ изборъ, каза Райновъ, май не ще е таенъ, а явенъ; защото като сѣ отдѣлни двѣтъ фракции, то ще бжде явно кой ще бжде за Ивана, и кой за Стояна, и въ такъвъ случай по-добрѣ ще е, прѣдсѣдателя да попита, който е за Ивана да си вдигне ржката; а болшинството като, не е наше, ще изгубимъ.

Бръчковъ си отвари часовника и обажда, че часа е 2 вече и че врѣме е за дѣгане.

—Кжсно е, каза, да си ходимъ вече. Ний сме съгласни върху всичко. Нашето поведение ще сѣде въобще да насилваме, да биемъ по начинъ да расваждаме престъпникитѣ си отъ из-

борното мѣсто. Друго?

—Другото, каза Райновъ, утрѣ съ Бога напрѣдъ.

—Не! каза Стойковъ, съ дявола напрѣдъ; Богъ нѣма намѣса въ злитѣ работи; ний сме сега поклонници на чорта. На ли тѣй, Райновъ?

—Цѣла истина, отговори Райновъ, и прибави, ний утрѣ рано да са срѣцнемъ въ хана на хаджията и да земемъ мѣрки.

—Тѣ си зехъ сбогомъ, стиснахъ си силно ржцѣтъ,—знакъ на вѣрностъ и искреностъ, Бръчковъ и Стойковъ си излязохъ, а Райновъ си остана.

—Врѣмето е ясно и свѣтло, каза Райновъ като ги изпровождаше до портата, не ви е страхъ я?

—Никакъ, отговори Стойковъ. Бръчковъ, обаче, по уликатѣ всѣ са узърташе насъмъ нататѣкъ, да не би нѣщо да го сполѣти. Вѣрваше, че ний може би, нея гечеръ сме измѣнили своята линия на поведение и отъ поклонници на порядъка и тишината да не сме станали любители на побойната и на сопаджилжка, каквито сѣтъ.

Райновъ остана самъ въ дома си, влѣзе въ стаята и сѣднж на стола. Той тури ржка на масата, подигнж една книга, побунж друга, зе трета и всѣкитѣ ги разбърка врасхвърля. Мисляше нѣщо. Подпрѣ главата си ва дѣсната си ржка, нѣ загеднажъ са обърна и я слсжи на лѣвата си, защото дѣсната като чолакъ, неможеше добрѣ и на дѣло да схване гла-

вата му. И като са позамисли дълбоко, стана заведнажъ.

Охъ, главо, главо, каза си той, какво ли имамъ да патинѣ още? Не ти стига, че ти са радвашъ само на единъ здравъ кракъ и на една здрава ржка, че двата края на десната ми половина сѣ сбутани отъ природата, която прави публиката да ме познава, че съмъ злосторенъ човѣкъ; не ми стига това, казвамъ, ами какво ли има пакъ да тѣгли тая глава? като си удря главата съ палена отъ лѣвата ржка. Сякашъ че прѣдчувствувамъ нѣщо лошо, нѣщо опасно. И, навѣрно, може ли да очаквамъ добро отъ подобно едно управление, каквото въведохъ тука? И какво некашъ? раздоръ, карания, побой, прѣслѣдвания, злословия, псувни дори и по частнитѣ чисто семейни дѣла! Всичко правятъ моитѣ хора. Граждани и селяне нѣма вече да са сблизаватъ, да изражаватъ чувства на любовъ, на приятелство. Отвращение, ненавистъ единъ другиму имъ вселихъ. Това не е ли достоинство? Не е ли способностъ? Кой може въ едно кратко врѣме отъ мирни граждани да направи буйни и непримирими врагове? Това е зло, да, нѣ цѣлѣта оправдава срѣдствата. Азъ глѣдамъ сѣтнината. Моитѣ хора трѣба да бжджтъ буйни, жестоки, побойници и дори убийци, до дѣто нашитѣ противници сѣ страхливковци и додето стоятъ съ кръстосани ржцѣ при таково грамадно болшинство.

пугани и на избавихте отъ злото, отъ г-на Райнова; пратихте ни управителъ г-на Боннакова, въ лицето на когото, ний въ скоро време, ще видимъ да се повърне мирътъ и тишината и ще се въстанови порядъкътъ. Отъ тая страна сме удовлетворени.

2) Ний молимъ да се касиратъ градските избори, които станаха съ такива насилия и при които волята на народа не е изразена при пълна свобода. Това го доказватъ нашите заявления до бюрото за изборитъ и нашите прошения до г-на Прокурора.

3) Искаме да се касиратъ Окр. избори въ Силистр. участъкъ, защото и тамъ станаха нечути изнасилвания, бясания до убиване.

Бихъ са и са наранили около 64 души, отъ които има още въ болницата 6-ма злѣ ранени, до смъртъ; кутията 3 часа бѣше изгубена отъ масата; бюрото състави протоколъ, съ който призна изборитъ за нестанази, а подиръ 3 часа кутията са постави пакъ и са почна гласоподаването отъ селянетъ, и то безъ да участва единъ членъ отъ бюрото—Калинетренски кметъ, за което има заявление. Най-сетѣ, каза, че ний сме привърженици на династията ни и горѣщи поклонници на сегашния г-нъ Стоиловъ кабинетъ.

Ний си излъзохме прѣблагодарни, слѣдъ като са додохъ още нѣкои обяснения отъ страна на г-на Министра и отъ наша страна.

Банкетътъ въ г. Радевичъ.

Масата са сложи, господа Министритъ и поканенитъ лица са канятъ на трапезата, а събранитъ селяне по

Сѣда си пакъ. Хваща си челото.

—Гори, въ огънь гори челото ми. Да си лѣгнѣ, не ще можъ да заспѣ, да отворя книга, не ще можъ да запомѣя нищо отъ прочетеното.

Пакъ става отъ стола и са расхожда изъ стаята.

—Да запала баримъ свѣщъта, сега съмъ самъ. Може тъмнината да внесе върху разпаления ми мозъкъ. Зема кибритъ и запала свѣщъта. Въ това време той са тръгнѣ на кревата цѣлъ цѣлиничекъ, несъблѣченъ и слѣдъ двѣ минути почна да блънува изборъ удрий гони дрѣжъ бий сони юрукъ и подиръ единъ часъ захърка дълбоко, сякашъ че къщата са люлѣше отъ хърканieto му.

Часа бѣше петъ заранѣта като са пробуди Райновъ. Погледа са и като са види че си е легналъ съ дрѣхитъ, че и свѣщъта гори, и кандилото си блѣнува.

—Наистина, азъ съмъ записанъ човѣкъ голѣма доза отъ умъ ми липсва. Да си лѣгнѣ облѣченъ, и свѣщъта и кандилото да горятъ! Вижъ го, на му промъ кюляфа! си каза той, като съ показалецътъ си почуква главата си, да обърне вниманието на мозъкътъ си, защо не му дава пълненъ и бистъръ умъ.

Райновъ изгаси свѣщъта и кандилото и безъ да си омие очитъ, излиза и са отирава къмъ хана на Хаджи Илия. Отива до вратата, намира я затворена.

наставление на тѣхнитъ водители, все не си отиватъ, а вдигатъ гюрюлти и никове прѣдъ г-г-да Министритъ и ги безпокоятъ постоянно съ демонстративнитъ си таблици. Г-нъ Стоиловъ не можеше да търпи това безобразие и, едвамъ ханихъ единъ залъкъ отъ хайвера, станъ, държа тоестъ и си заминахъ. До скелята го испроводи събраното множество. Единъ селянинъ, подученъ, му каза: „Хемъ“, г. Министре, да поминишъ, каквото ти казахме“. На тѣзи груби думи, г-нъ Стоиловъ синеходително му отговори, „Вий да слушате, каквото Ви казахъ.“

Г-да Министритъ си зехъ ебогомъ отъ тѣзи които слѣзохъ да ги испроводятъ: зехъ си ебогомъ и отъ г. Хасанъ Бея, нашъ виденъ водител на партията, когото нарочно бѣ повикалъ въ парахода, и подъ звукътъ на музиката и на продължителнитъ урра си заминахъ благополучно.

Банкетитъ.

Когато банкетътъ у г. Радевичъ бѣ даденъ съ градеки пари, отъ паритъ на народа, банкетътъ на нашата партия, бѣ частенъ, отъ паритъ, събрани отъ нашитъ съпартизани. Той бѣ приготвенъ за вечеръта, нъ г-г-да Министритъ заминахъ на бързо.

Вечеръта, обаче, въ честъ на г-да Министритъ на нашия банкетъ зехъ участие мнозина отъ съпартизанитъ ни, данеува са много весело и са държахъ тостове за щастieto и дългоденствието на Княза и на Династията и за г-да Министритъ Стоиловъ и Петровъ по отдѣлно, което имъ са съобщи телеграфически.

—Що е това? попита са той. Рано ли е много?

И като отвори часовника си.

—Часа 5 и 20 минути! Да много е рано. Азъ едва два часа съмъ спалъ. Дѣ да идъ сега. Свѣта още спи, навѣрно и хаджията не е станалъ.

Въ такова неопрѣделено положение, той се да крачи изъ пжтя къмъ управлението. На пжтя си срѣщнѣ единъ жандаринъ и го испрати да повика Хаджията. А той си се пжтя на горѣ изъ Шумненската улица къмъ Кючюкъ Мустафа—и до дѣто вървѣше замисленъ, нъ безъ да мисли нѣщо, задълбоченъ, нъ безъ да има въ дълбочината на разума му прѣдметъ ясенъ,—ето го че са исправи прѣдъ чюшмата на Кючюкъ Мустафа.

—Ха! извика той неволно, азъ съмъ на Кючюкъ Мустафа. И като гледаше на чуртѣнието на водата.

—Всичко си върви въ природата тихо и правилно. Гледай, какъ водата все по едно направление, тече, безъ измѣнение въ истичанието отъ чучурата и въ паданieto. Ако затули чучурата съ прѣстѣтъ си, ти ще земе неправиленъ пжтъ, ще ритне назадъ и може трѣбитъ да са пукнатъ отъ порѣщанието на водитъ една срѣщно друга: оная отъ извора иде на самъ, а тая отъ тука ще са повърне. Тѣ ще иматъ стѣлкновение, революция въ направлението си. Да, всичко въ пжти си върви правилно тогасъ, когато е спорѣдъ изискванията на при-

По изборитъ за окръжни съветници въ Силистренский избирателенъ участокъ.

продължение отъ брой 2.

Така вървеше изборъ до явяването на избирателитъ отъ Калинетренската община, които имахъ бюлетини исключително за търговската фракция. Енибакаловитъ синове и други отидохъ да имъ кжсатъ и замѣняватъ бюлетинитъ, нъ стана споръ. Калинетренченина Ченю Недѣвъ, момъкъ доста интелегентенъ е влѣзълъ въ споръ по кжсанието на бюлетинитъ.—Предѣдателя Бръчковъ, комуто не му дошло добръ, че Калинетренци, прѣдвождани отъ Ченю Недѣвъ ще гласоподаватъ противъ, се распорѣдилъ за изважданieto на Ч. Недѣвъ отъ изборното мѣсто, окръжающитъ го недоуменаха. Бръчковъ и Енибакаловитъ синове се распорѣдили да дойдѣтъ Попенци придружени и отъ Вѣтреници, за да биятъ Ч. Недѣва и други Калинетренци.—Нѣкои отъ гражданитъ отишли въ помощъ за растърване, нъ въ туй време пристигватъ още Попенци и Вѣтреници съ нарочно приготвенитъ сони въ близкия ханъ на Кандидата В. Филиповъ, гдѣто еж биле подъ влиянието на бахуса и почватъ да биятъ гражданитъ избиратели, които пжкъ за отбрана като нѣмали време за бѣгание почнахъ да хвърлятъ съ камъне. Приготвенитъ и надхрани прѣдварително Вѣтреници и Попенци обаче не си поплуха; съ сони въ ржцѣтъ погнахъ по улицитъ гражданитъ и бияхъ найнемилоствено и звѣрски кого гдѣ за-

родата или на законоположенията. Излъзешъ ли вънка отъ указанитъ прѣдѣли, ти си размирникъ, бунтовникъ. Тѣкмо такъвъ съмъ азъ сега: да оставя правия пжтъ, да напустѣя мирното управление на страната и да въведѣ раздори и бунтове, да науча хората си да излъзѣтъ вънъ отъ законитъ, да ги накарамъ да насилѣтъ порядъка! И какво искашъ отъ такъвъ човѣкъ? Баре да са оми. Ще са истрия въ кърпата си, нѣма кой да ма види, защото и тука хората спжтъ.

Той са оми и истри съ кърпата си. Посѣднѣ малко. Слѣдъ 10 минути почивка, той са върнѣ. Като отиде до хана, той го видѣ отворенъ вече и хаджията го чакаше на вратата.

—Добро утро, Хаджи, поздравя го Райновъ, като му стиснѣ ржката.

—Дастъ Богъ добро, отговори хаджията. Отъ куда, ти неспалъ? (хаджията като кримски татаринъ говори руски, а повалено Български).

—Остави, г. Хаджи, не ма питай. Само два часа съмъ поспалъ и то ейтъй безъ да се съблѣжъ. Срамъ и позоръ. (усмива са). На ли знашъ, управлявахме тѣсъ нощъ т. е. мисляхме какъ да управляваме, та изборитъ да бждѣтъ наши.

(Слѣдва).

стигнати. Гонението стигна чакъ изъ махлитъ и изстана плачевна картина и ужасна панорама по цѣлия градъ. Тълпите сж прѣдвождаха отъ развлеченитъ личности.—Бръчкови лакеи: Георги Анастасовъ, разселникъ при общинското управление, пияницата Каливъ Кючюковъ, социалиста П. Аячевъ, Старши на пожарната команда Т. Димитровъ Потурнака Желевъ Калчевъ, лудия Аладжа Инко и други.—Бити и ранени има около 60—70 души отъ които около 20 души тѣжко ранени и бити отнесени въ болницата. Нестигатъ тѣзи извършени звѣрства въ жаднитъ за проливание на кръвъ: Василъ Филиповъ, Никола Ени-бакаловъ и Д. Ивановъ книжаря въ кръчмата на първий, сж подстрикавали селенитъ да отидатъ и нападнахъ домовете на г-да Д. Коджабашева, П. Чаушевъ, Ангела Радева и други и да ги избиели, въ благодарение, че г-нъ окръженъ управителъ Бошнаковъ сж научилъ за това варварско намѣрение, взелъ мѣрки въспрѣпятствувалъ за изпълнението му. Това обстоятелство го исповѣдва и идиота Д. Пананотовъ въ дописката си, за която по горѣ споменахъ, че е обнародвана въ брой 23 на в. „Народна воля“ и чрѣзъ която този мръсникъ бѣзъ срамъ излѣзалъ чрѣзъ печата да изопачава случкитъ по избора да клѣвети и обвинява, че Д. Коджабашевъ Чаушевъ, Тихчевъ, А. Радевъ и други, произвели скандала и че първий билъ хвърлялъ камане и заповѣдалъ да са хвърлятъ, тогасъ когато тѣзи лица не сж биле въ туй врѣме при изборното мѣсто, обстоятелство което може да са докаже съ стотина души свидетели.—Знаеме ний защо Пананотовъ и други подобни нему мрачни и злобни личности мѣсятъ напразно личноститъ Коджабашева и Чаушева, въ съобщаваме имъ че на лажната краката сж кжси и пжтътъ когото тѣ сж хванали скоро ще ги изведе на пазаря, гдѣто всичкитъ имъ мръсени и гнусни дѣла ще бжджъ на изложба и слѣдъ това ще просътъ прошка и милость въ кѣсно ще бжде.—

Нека сега да опишемъ какво е ставало съ кутнитъ въ туй врѣме когато гражданитъ ся гонихъ и биехъ ний немилостиво по улицитъ изъ града. Тѣ сж биле отнесени на много сигорно мѣсто, а именно въ кръчмата на кандидата В. Филиповъ, гдѣто какво е ставало съ тѣхъ отъ часа 11 до 3 послѣ пладня, когато бюротъ на ново зае мѣстото си и се започна пакъ гласоподаванията, Богъ знай.—Тукъ му е мѣстото да спемениа, че гражданитъ не взехъ участие въ тоя изборъ и че ако има нѣкои да са гласоподавали, тѣ ще бжджъ градскитъ служаци: агенти, пазванти, мѣтачи, тулумбаджии и пр.

Така сж извърши драги читатели многошумния Силистрен. Окрѣженъ изборъ, който както и она по ранониния градско общински, ще ся помнятъ за дълго врѣме отъ Силистренци.

И по двада тия избора има вече заведени слѣдствинни дѣла. Ний ся надѣваме, че безпристрастний саде-

бенъ Слѣдователь Г-нъ Я. Георгиевъ, комуто ся възложени за изслѣдванитя дѣла, ще издирн сжвинскитъ виновници, които чрѣзъ най подли и мискинески ерѣдства искатъ и са опитватъ да стоварятъ грѣховетъ си върху гърбоветъ на други лица, не виновни въ нищо.

Единъ гражданинъ.

гр. Силистра,
22 Августъ 1864 год.

Една философия отъ наблюдение.

Казватъ, че въ Силистра, оная партия, която има огромно болшинство и която трѣбаше да спечели изборитъ и при затворени очи, е изгубила градскитъ и частъ отъ окръжнитъ избори; истина ли е това?

—Да, отговорили му, и твърдѣ истина. Днесъ е врѣмето когато страдатъ благоразумнитъ и порядочни хора, а нахалнитъ и безобразнитъ успѣвагъ. Огромната Народна Партия въ Силистра състои отъ порядоченъ и благоразуменъ елементъ, тѣ за това винаги ще бжде подъ ударътъ на смѣлия и нахалния.

МѢСТНИ.

На 21-й того града ни биде честитъ да приеме въ своитъ си обятия скжнитъ си гости господа Министритъ Д-ръ Стоиловъ и Р. Петровъ.

Посрѣщанието стана бляскаво при голѣмъ ентузисизмъ.

Слѣдъ три часовно бавение и приеманне разнитъ депутации отъ града ни, господа Министритъ, твърдѣ скоро, благоволихъ да напустягъ града ни.

—Съ удоволствие констатираме факта, че още единъ чиновникъ, върлъ привърженникъ на Райнова, Силистр. Околийскій Началникъ г. Дуплевъ е отчисленъ и замѣстенъ съ Г. Ст. Буйновъ, лице което отговори на изискванията и нуждитъ въ града ни.

Нека да видятъ и другитъ Окол. Началници, че правителството не са церемони съ хора, които подкопаватъ основитъ му, като не слушатъ и не изпълняватъ точно распорѣжданията и прѣдписанията на своя си шефъ, а вършатъ това, което имъ диктуваще единъ падналъ чиновникъ като Райнова.

—Жалателно е новия началникъ да по обиколи Силистр. Околия, за да даде да разбержтъ селянетъ, че не е врѣме за буйства и за размирства, а правителството изисква миръ и тишина почитание на властитъ и на законитъ при оная свобода, която ни дава конституцията.

—На 19 того, часа по 2¼ слѣдъ обѣдъ въ града ни са почувевува землетресение. То трая малко и бѣше слабо.

Това землетрѣсение въ други мѣста са осѣтило силно. Въ Галацъ и Бжжу (Романия) то било тѣй силно, щото много здания сж са съборели и огромни загузи са е причинило. Въ Галацъ даже и Катедралната Черква не е останала здрава.

—Градскитъ избори редовни ли сж? Може ли да бжджтъ едни избори редовни, когато има лица, които сж гласоподавали по два ижти? Това об-

стоятелство ся констатира и отъ г. Ревизора Бондирова. Така: № 8 Ангелъ Николовъ е далъ два бюлетини. Сжщо така и: № 277—Абди Ахмедовъ, № 21—Василъ Димовъ чешмеджията, 844—Еячу Недѣлчевъ, 1003—Иванъ Стоиновъ, 1436—Мехмедъ Мустафовъ, 1777—Никола Ивановъ, 2009—Петчо Христовъ, 2082—Рифатъ Исмаиловъ, 2345—Салимъ Юмеровъ. Това ся установява отъ провѣрката, че и въ двата списъци тѣзи лица иматъ отпѣтки, че сж гласували. Кутнитъ бѣхъ двѣ и списъцитъ два. Горнитъ почтенни граждани отишлѣ и при едната кутия и при другата и сж си дали бюлетинитъ.

Какъ си, г. Бръчковъ, такива избори рѣдовни ли сж?

—Иванъ Джелековъ Джамбазовъ, Силистр.-жители е говорилъ на четири страни, прѣдъ мнозина, че той е билъ подбудилъ и подстрѣкалъ селянитъ отъ Попина да дойдатъ въ града да биятъ и убиватъ и на 9-й того заранѣта.

Това е говорилъ прѣдъ свидѣтели: Петръ Поповъ, Колю Начелията, Георги Балтовъ, Георги Николовъ Брашованъ и прочие Силистр. граждани.

Обръщаме вниманието на г. Прокурора; искаме правосѣдие. Нека са накажатъ виновнитъ за примѣръ на другитъ.

—Единъ приятель ни увѣрява, че г-нъ Кефсизовъ, учитѣль въ Държавното училище, строго осжждагъ чомагашката партия на Бръчкова и сподѣлялъ убѣждение съ нашата партия.

Ний не желаеме партизани като г. Кефсизова. Ний осжждаме чиновницитъ, които са мѣсятъ въ партизанскитъ борби, толкосъ повече като г-на Кефсизова—учитѣль. Нашитъ учители тука и тѣй деморализирахъ ученицитъ и тѣй отъ сега ги такнахъ въ пжтътъ на политиката, направихъ ги партизани, а не ученици.

Нъ ний са радваме, че г-нъ Кефсизовъ е разбралъ макаръ кжсно партията ни, —кото партия желающа рѣдъ и миръ въ страната, законность и свобода.

—Браво, за похвала е г. слѣдователя на II участокъ при Силистр. Окрѣженъ Сждъ, за дѣто е далъ брѣзъ ходъ по изслѣдванне виновнитъ на Босненския пунктъ за избора Окр. Съвѣтници. Само, че той са явява красенъ въ беспристрастието си, защото, безъ да провѣри полицейското дознание, постановилъ е да вземе гаранция 3000 лева отъ Омеръ Бей, намира го, значи, виноватъ, когато има неоспорими доказателства, че Омеръ Бей него денъ, на деня въ изборитъ, билъ тѣй боленъ, щото отъ кжщи на вънъ не е излѣзълъ.

Както и да е, ний искаме бързание въ изслѣдванието и наказанието на виновницитъ отъ която партия и да сж тѣ.

Ами какво прави Г-нъ Слѣдователи на I участокъ? Защо до днесъ не е стегналъ подъ гаранция или затворъ виновнитъ по градскитъ и окр. избори, когато нашитъ заявления и оплаквания сж много по-рано отъ заявлението за Босненскитъ избори.